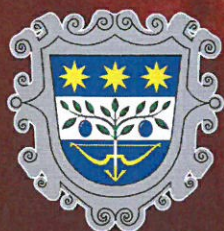

Vánoční zastavení u cimbálu

se sourozenci Bat'kovými

4. 12. 2022 * 16,00 hod.

Sál Hostince u Gajdošíků

Pořádá Obec Hrobice

Cena vstupenky 100 Kč

Rezervace vstupenek:

Eva Krmášková (Gajdošíková), tel. 733 174 147

Ludmila Červenková, tel. 604 476 317

E-mail: gajdosikovaevca@seznam.cz

Říká se, že Moravské Slovácko je nevyčerpatelnou studnicí překrásných písniček. O tom se můžete přesvědčit při poslechu písní sourozenců Batkových, lidových zpěváků z kraje zvaného Podluží, který si stále zachovává svůj svéráz v krojích, tancích, ale především v lidových písních.

Písničky v podání sourozenců Batkových přinášejí radost nejen celému Podluží, ale dovedou potěšit na koncertu u nás i v zahraničí. V jejich krásné interpretaci můžeme dnes slyšet nejen písně lidových autorů, jejichž jména překryl čas závojem anonymity, ale i písničky z nové tvorby. Všechny jsou však věnovány milovníkům prostého, ale přesto brilantního pěveckého a muzikantského umu. Jsou potěšením i pohlazením zároveň.

Sourozenci Zdeněk a Božena Batkovi rovněž absolvují několik desítek koncertů v různých koutech naší republiky. Některé za doprovodu cimbalu, jiné s cimbalovou a dechovou muzikou. Velké oblibě se těší jejich koncerty vánoční, doprovázené klávesovými nástroji.

Krásný pěvecký přednes sourozenců Batkových je zaznamenán i na řadě samostatných CD. Zárukou kvality je i spolupráce s hudebním redaktorem a cimbalistou Janem Rokytou a cimbalovou muzikou Technik. Velkým úspěchem byla i videokazeta "Vyznání domovu", s průvodním slovem herce a režiséra Jana Kačera.

Sourozenci Batkovi jsou zpěváci, kteří skromně a nanápadně přispívají do pokladnice hudebního života. Uvádějí písničky tam, kam patří, mezi lid, ať se jimi raduje a těší.

Božena Batková-Hrubá a její bratr Zdeněk jsou věhlasní zpěváci lidových písní z Kostic. Procestovali celou Evropu, obzlášť v Holandsku si je oblíbili.

„Jsem první posluchačka a taky první kritik,“ říká Božena Batková-Hrubá o sourozenecké hudební tvorbě. „Moc kritická ale není,“ dodává bratr Zdeněk. „Jsme už tak sladění, že se vůbec nehádáme, se Zdeňkem to ani nejde, jaký je hodný a skromný člověk. A písničky mu jdou od srdíčka,“ nešetří chválou Božena.

„Kolik jsem napsal písní, to přesně nevím,“ říká Zdeněk. „Myslím, že přes dvě stě písniček to bude. Jde o to, aby ty písničky lidem něco řekly.“

Lidová písnička je provází od dětství. „Když člověk žije na Slovácku, kde potkává lidovou písničku na každém kroku, tak ho to ovlivní. U nás jsou tradice pořád živé.“

„Zpívali jsme od malička, když bylo Božence šest let a mně deset. A když k nám přišla návštěva, tatínek povídal: ‚Děcka, pojďte jim zazpívat.‘ Tak jsme šli do vinného sklepa a tam zazpívali dvě tři písničky. Nejdřív se nám moc nechtělo, ale když už jsme zpívali podesáté a lidé tleskali, tak se nám to zalíbilo,“ vzpomínají sourozenci.